

RP 283/2018 rd

Regeringens proposition till riksdagen om revidering av bestämmelserna om påföljdsavgifter och skatteuppbördsförfarande som tillämpas i fråga om särskilda ordningar enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås ändringar i mervärdesskattelagen, lagen om skatteuppbörd och lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Det skatteuppbördsförfarande som tillämpas i fråga om särskilda ordningar för mervärdesskatt vilka gäller radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster ska enligt förslaget automatiseras och förenhetligas med de förfaranden som i övrigt tillämpas i fråga om skatter som betalas på eget initiativ. Ändringarna gäller i huvudsak skatt som skattskyldiga med en annan identifieringsmedlemsstat ska betala till Finland.

Som ett led i reformen föreslås det att de påföljdsavgifter som tillämpas i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen ska förenhetligas med de påföljdsavgifter som i övrigt tillämpas i fråga om skatter som betalas på eget initiativ. Det innebär att förseningsavgift eller skatteförhöjning ska påföras som påföljd vid försummelse av deklARATIONSSKYLDIGHETEN för skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

Vidare föreslås det att lagen om skattetillägg och förseningsränta ändras så att det föreskrivs att det på skatter som omfattas av en särskild ordning i stället för skattetillägg och förseningsränta ska beräknas dröjsmålsränta så som på alla andra skatter som betalas på eget initiativ och omfattas av tillämpningsområdet för det förenhetligade beskattningsförfarandet.

Lagarna avses träda i kraft den 1 november 2019.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
1.1 Valmis-projektet	3
1.2 Tidigare etapper av reformen.....	3
2 NULÄGE	4
2.1 Europeiska unionens lagstiftning.....	4
2.2 Lagstiftningen i Finland och förfarandet i praktiken	5
2.2.1 Uppbörd av skatt som betalas genom den särskilda ordningen.....	5
2.2.2 Påföljdsavgifter i anknytning till den särskilda ordningen.....	8
2.2.3 Nytt skatteuppbördsförfarande	8
3 BEDÖMNING AV NULÄGET.....	10
3.1 Skatteuppbörd.....	10
3.1.1 Reglering av skatteuppbördsförfarandet	10
3.1.2 Uppbörd av skatt som betalas genom den särskilda ordningen.....	10
3.2 Påföljdsavgifter i anknytning till den särskilda ordningen.....	11
4 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN.....	11
4.1 Uppbörd av skatt som betalas genom den särskilda ordningen	11
4.2 Påföljdsavgifter i anknytning till den särskilda ordningen.....	12
5 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	12
5.1 Ekonomiska konsekvenser.....	12
5.2 Administrativa konsekvenser	12
5.2.1 Allmänt.....	13
5.2.2 Skatteuppbörd.....	13
5.2.3 Påföljdsavgifter	13
5.3 Konsekvenser för de skattskyldiga	13
6 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	14
DETALJMOTIVERING	15
1 LAGFÖRSLAG	15
1.1 Mervärdesskattelagen.....	15
1.2 Lagen om skatteuppbörd.....	17
1.3 Lagen om skattetillägg och förseningsränta.....	17
2 IKRAFTTRÄDANDE	18
3 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	18
LAGFÖRSLAG	20
1. Lag om ändring av mervärdesskattelagen	20
2. Lag om ändring av 38 och 71 § i lagen om skatteuppbörd	22
3. Lag om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta	23
BILAGA	24
PARALLELLEXT	24
1. Lag om ändring av mervärdesskattelagen.....	24
2. Lag om ändring av 38 och 71 § i lagen om skatteuppbörd	27
3. Lag om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta	28

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

1.1 Valmis-projektet

Enligt regeringsprogrammet för statsminister Juha Sipiläs regering ska regeringen genomföra reformer i fråga om de skatter som Skatteförvaltningen bär upp. Reformerna behövs för att effektivisera Skatteförvaltningens verksamhet, förbättra de skattskyldigas rättssäkerhet och tillgång till information och minska den administrativa bördan. Genom reformerna förenhetligas och förenklas beskattnings- och skatteuppbördsförfarandet samt systemet för sökande av ändring i beskattningen och påföljdssystemet inom beskattningen. Dessutom främjas elektroniska förfaranden och beskattning i realtid.

Av kostnadsskäl är det mest ändamålsenligt att de förfarandereformer som regeringsprogrammet förutsätter genomförs samtidigt som projektet för att uppgradera Skatteförvaltningens informationssystem (nedan Valmis-projektet) genomförs 2016–2019. Beskattningsfunktionerna och de skatteslag som Skatteförvaltningen bär upp förs stegvis in i det nya informationssystemet. Det är också meningen att de regeringspropositioner som gäller förfarandereformen ska lämnas och de ändringar som föreslås i dem träda i kraft stegvis enligt den tidsplan som Valmis-projektet tillåter.

Propositionen hänför sig till den tredje etappen av den totala översynen av skatteuppbörden. Vartefter de skatter som Skatteförvaltningen bär upp överförs till att behandlas i Skatteförvaltningens nya informationssystem börjar det nya skatteuppbördsförfarandet tillämpas på dem alla. Det nya förfarandet utvidgas till att gälla de särskilda ordningar för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som avses i 12 a kap. i mervärdesskattelagen (1501/1993).

1.2 Tidigare etapper av reformen

Syftet med den totala översynen av skatteuppbörden är att förenhetliga förfarandet vid betalning, återbetalning och indrivning av skatter och avgifter som Skatteförvaltningen bär upp och att samla bestämmelserna om förfarandet i en lag om skatteuppbörd. På grund av att Skatteförvaltningens nya informationssystem tas i bruk stegvis har skatteuppbördsförfarandet för olika skatteslag genomförts i olika systemomgivningar under övergångsperioden.

Lagstiftningsändringarna om beskattningsförfarandet och skatteuppbörden under den första fasen av Valmis-projektet trädde i kraft vid ingången av 2017. Exempelvis lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) och lagen om skatteuppbörd (769/2016) trädde då i kraft som nya lagar. Under den första etappen av reformen tillämpades det nya uppbördsförfarandet enligt lagen om skatteuppbörd på i den lagen särskilt angivna skatter som betalas på eget initiativ. Här ingick bland annat mervärdesskatt med undantag för mervärdesskatt på vilken tillämpas en särskild ordning enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen.

Lagstiftningsändringarna enligt den andra etappen av reformen trädde i kraft den 1 november 2017. Genom lagändringarna utvidgades tillämpningsområdet för bestämmelserna om det nya uppbördsförfarandet till att omfatta bland annat inkomstskatt. Mervärdesskatt på vilken tillämpas särskilda ordningar enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen föll alltså utanför tillämpningsområdet för bestämmelserna om det nya uppbördsförfarandet.

Under den tredje etappen av reformen stiftades bland annat en ny lag om skatteuppbörd (11/2018), som träder i kraft den 1 november 2019. Tillämpningsområdet för bestämmelserna om det nya uppbördsförfarandet utvidgades till att gälla bland annat fastighetsskatt och överlåtelsskatt. När den nya lagen om skatteuppbörd stiftades föll mervärdesskatt på vilken tillämpas särskilda ordningar enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen alltjämt utanför tillämpningsområdet för bestämmelserna om det nya uppbördsförfarandet.

I den nya lagen om skatteuppbörd föreskrivs det sammanfattat om bland annat betalning av skatt, riktande av inbetalningar, användning av inbetalningar och återbärningar, utbetalning av återbärning, indrivning av skatter, befrielse från skatt, preskription, ansvar för skatt, internationell överföring av skattemedel och ändringssökande. Dessutom innehåller lagen bestämmelser om bland annat innehållet i det sammandrag som sammanställs för den skattskyldige, delgivning, korrigering av ett fel som har uppstått vid uppbördsförfarandet och betalning av dröjsmålsränta. Bestämmelser om beräkning av dröjsmålsränta finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

2 Nuläge

2.1 Europeiska unionens lagstiftning

Avdelning XII kapitel 6 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan mervärdesskattedirektivet) innehåller bestämmelser om särskilda ordningar för telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster.

Mervärdesskattedirektivets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011, sådan den lyder ändrad genom rådets förordning (EU) nr 967/2012 (nedan genomförandeförordningen) innehåller närmare bestämmelser om genomförandet av mervärdesskattedirektivets bestämmelser om de särskilda ordningarna.

I direktivet och de genomförandebestämmelser som antagits med stöd av det föreskrivs det i regel inte om skatteuppbördsförfarande som gäller skatt som betalas genom en särskild ordning. EU-rätten innehåller dock bestämmelser om betalning av skatt och vissa andra bestämmelser om skatteuppbörd.

Beskattningsbara personer som tillämpar en särskild ordning ska enligt artiklarna 367 och 369i i mervärdesskattedirektivet med hänvisning till skattedeklarationen betala skatt enligt deklarationen till ett bankkonto som har angetts av identifieringsmedlemsstaten. Identifieringsmedlemsstaten redovisar skatterna till konsumtionsmedlemsstaten i förhållande till de skatter som uppgetts i skattedeklarationen.

Enligt artikel 62 i genomförandeförordningen ska den beskattningsbara personen göra eventuella betalningar till identifieringsmedlemsstaten.

Om en beskattningsbar person inte har betalat hela den deklarerade skatten, ska identifieringsmedlemsstaten enligt artikel 63a i genomförandeförordningen på elektronisk väg efter en viss tid påminna den beskattningsbara personen om att skatten är obetald och informera konsumtionsmedlemsstaterna om att påminnelsen har skickats ut. Den berörda konsumtionsmedlemsstaten ska ha ansvaret för eventuella senare påminnelser och åtgärder för att driva in mervärdesskatten, och skatten ska då betalas till konsumtionsmedlemsstaten. Om en konsumtionsmedlemsstat i enlighet med artikeln meddelar identifieringsmedlemsstaten att den tar ut det bristande beloppet direkt hos den beskattningsbara personen, kan identifieringsmedlems-

staten inte längre efter det för konsumtionsmedlemsstatens del ta emot inbetalningar av den beskattningsbara personen.

Enligt artikel 63 i genomförandeförordningen ska en identifieringsmedlemsstat återbetala det överskjutande beloppet direkt till den berörda beskattningsbara personen. Om en identifieringsmedlemsstat har mottagit ett belopp avseende en deklaration som senare visar sig vara felaktig och den medlemsstaten har fördelat detta belopp till konsumtionsmedlemsstaterna, ska dessa konsumtionsmedlemsstater återbetala sin respektive del av eventuella överskjutande belopp direkt till den beskattningsbara personen. Konsumtionsmedlemsstaterna ska på elektronisk väg underrätta identifieringsmedlemsstaten om återbetalningsbeloppen.

Mervärdesskattedirektivet innehåller inga bestämmelser om påföljder vid försummelse av deklara-tions- och betalningsskyldigheten. I artikel 63b i genomförandeförordningen föreskrivs det om behörighetsfördelningen mellan medlemsstaterna i en situation där en mervärdesskattedeklaration inte har lämnats in, har lämnats in för sent, är ofullständig eller felaktig eller där mervärdesskatten betalas för sent. Eventuell ränta, straffavgift eller annan avgift ska då beräknas och fastställas av konsumtionsmedlemsstaten. Den beskattningsbara personen ska betala sådan ränta, straffavgift eller annan avgift direkt till konsumtionsmedlemsstaten.

Bestämmelser om särskilda ordningar finns dessutom i rådets förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri och i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 815/2012 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EU) nr 904/2010 när det gäller de särskilda ordningarna för icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster till icke beskattningsbara personer. I rättsakterna fastställs för de särskilda ordningarna behövliga regler för utbyte av information mellan medlemsstater och för bevarande av information.

2.2 Lagstiftningen i Finland och förfarandet i praktiken

2.2.1 Uppbörd av skatt som betalas genom den särskilda ordningen

På uppbörd av skatt som betalas genom den särskilda ordningen tillämpas bestämmelserna i 12 a kap. i mervärdesskattelagen. Med de undantag som anges i mervärdesskattelagen omfattas den särskilda ordningen av det allmänna tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, men i fråga om den särskilda ordningen tillämpas dock inte samma skatteuppbördsförfarande som i fråga om andra skatter som betalas på eget initiativ, såsom andra former av mervärdesskatt.

Skatt som betalas till Finland genom den särskilda ordningen

När den skattskyldige har utsett en annan medlemsstat till identifieringsmedlemsstat och Finland är konsumtionsmedlemsstat, tar Finland en gång i månaden emot deklara-tions- och betalningsuppgifter och inbetalningar via identifieringsmedlemsstaten. De betalningsuppgifter som fås från identifieringsmedlemsstaten kommer på elektronisk väg genom automatiskt informationsutbyte direkt till den nationella särskilda ordningens databas, och därifrån överförs de till en tjänstemannaapplikation. Betalningsuppgifterna gäller de inbetalningar som gjorts till identifieringsmedlemsstaten under en viss månad. Tjänstemannen jämför de inkomna uppgifterna om belopp som tillhör Finland med det belopp som har betalats in på Skatteförvaltningens bankkonto. Om uppgifterna är motstridiga utreds saken med identifieringsmedlemsstaten. Vid utredningen används föreskrivna internationella förfaranden för informationsutbyte.

RP 283/2018 rd

Om den skattskyldige inte alls eller bara delvis betalar den skatt som tillhör Finland, skickar identifieringsmedlemsstaten i enlighet med EU-rätten först en betalningspåminnelse till den skattskyldige. Finland får omedelbart information om att en påminnelse har skickats ut. Deklarationsuppgifter skickas och inbetalningar för deklarationsperioden betalas till Finland senast tio dagar från utgången av den månad under vilken skattedeklarationen och inbetalningen togs emot. Det bristande beloppet kan då redan ha betalats till identifieringsmedlemsstaten eller fortfarande saknas. Eftersom identifieringsmedlemsstaten har skickat betalningspåminnelsen till kunden först den 30:e dagen i den föregående månaden, väntar Finland på den bristande betalningen ända till den tionde dagen månaden därpå. Först efter det vidtar Finland eventuella egna åtgärder för att driva in betalningen.

Identifieringsmedlemsstaten skickar inte någon betalningspåminnelse i andra situationer som kan anknyta till exempelvis en korrigeringsanmälan som lämnas in efter den första månaden efter skatteperioden. Identifieringsmedlemsstaten informerar inte heller konsumtionsmedlemsstaten om dessa betalningsförsummelser. De uppdragas i samband med skattekontrollen i Finland.

I mervärdesskattelagen föreskrivs det om det meddelande om obetald skatt till Finland som ska ges en skattskyldig. Skattskyldiga som använder den särskilda ordningen ges således ett sådant meddelande om av den skattskyldige deklarerad obetald skatt som motsvarar den påminnelse enligt lagen om skatteuppbörd som ges genom ett sammandrag. Meddelandet är förenat med ett manuellt förfarande för godkännande. Den obetalda skatt som antecknats i meddelandet är direkt utsökbar på det sätt som avses i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) utan något egentligt påförande- eller debiteringsskede. När meddelandet har getts flyttas behandlingen av inbetalningen till ett annat informationssystem för indrivningsåtgärder.

Meddelandet innebär att Finland i egenskap av konsumtionsmedlemsstat har gått in för att kräva det bristande belopp som tillhör landet, och därför får identifieringsmedlemsstaten på elektronisk väg genom automatiskt informationsutbyte veta att ett meddelande har gjorts. Efter att meddelandet har gjorts ska den skattskyldiga betala in det bristande beloppet till Finland på Skatteförvaltningens konto.

Enligt mervärdesskattelagen ska det betalas skattetillägg på skatt som ska redovisas till Finland och betalas efter den föreskrivna tiden. När en skattskyldig betalar det bristande beloppet på eget initiativ efter den tid som föreskrivits för betalning av skatten, ska den skattskyldige också betala skattetillägg på eget initiativ. Om den skattskyldige inte betalar skatt på eget initiativ, ska skattetillägg påföras för skatten i samband med att den påförs. Skattetillägg ska påföras också när den skattskyldige inte på eget initiativ har betalat skattetillägg i samband med en försenad skattebetalning. Skattetillägget beräknas på det sätt som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta. Skattetillägget motsvarar den referensränta som avses i räntelagen förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro. Skattetillägget beräknas från dagen efter den sista lagstadgade betalningsdagen för skatten till betalningsdagen, sistnämnda dag medräknad. I praktiken är det för närvarande svårt att påföra skattetillägget eftersom det måste behandlas i två olika informationssystem.

För debiterad och obetald skatt som ska betalas till Finland och som förfallit till betalning ska en i lagen om skattetillägg och förseningsränta avsedd förseningsränta räknas ut. Förseningsräntan motsvarar den referensränta som avses i räntelagen förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro. Förseningsräntan beräknas från dagen efter den förfallodag som satts ut för skatten till betalningsdagen, sistnämnda dag medräknad.

RP 283/2018 rd

Enligt mervärdesskattelagen betalar Finland i egenskap av konsumtionsmedlemsstat överbetalda belopp till en skattskyldig som använder den särskilda ordningen, om det skattebelopp som ska betalas till Finland minskar. I dessa fall ska det alltid fattas ett beslut om återbäring, som delges kunden per post. Beslutet fattas genom ett manuellt förfarande.

I situationer då beskattningen ändras kan en identifieringsmedlemsstat som till Finland har förmedlat betalningen av en skatt som ska betalas till Finland och behållit en viss andel av den förmedlade betalningen bli återbetalningsskyldig för den del som behållits. Finland meddelar då identifieringsmedlemsstaten hur mycket Finland i egenskap av konsumtionsmedlemsstat betalar tillbaka och vilken andel identifieringsmedlemsstaten ska betala tillbaka.

Enligt mervärdesskattelagen gäller att skatt som ska återbäras till en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ska betalas utan dröjsmål. På skatteåterbäring betalas ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd. Röntan räknas ut från betalningsdagen till återbäringsdagen eller till den dag återbäringen används till betalning av skatt.

När Finland samtidigt är såväl identifieringsmedlemsstat som konsumtionsmedlemsstat finns det i praktiken inget behov av att i skatteuppbörden göra åtskillnad mellan de uppgifter som utförs inom ramen för dessa egenskaper. I en sådan situation förekommer det alltså inget informationsutbyte mellan identifieringsmedlemsstaten och konsumtionsmedlemsstaten. I praktiken agerar Finland enbart som konsumtionsmedlemsstat när det gäller deklarations- och betalningsövervakning och skatteuppbörd.

Skatt som betalas till en annan medlemsstat genom den särskilda ordningen

I egenskap av identifieringsmedlemsstat förmedlar Finland månatligen betalningsuppgifter till konsumtionsmedlemsstater. Uppgifterna förmedlas på elektronisk väg genom automatiskt informationsutbyte. Finland redovisar inbetalningarna månatligen till konsumtionsmedlemsstaterna minskade med den andel som Finland behåller.

Om en skattskyldig har betalat skatt till ett för högt belopp, ska det överskjutande beloppet betalas tillbaka till den skattskyldige, om inbetalningen för skatteperioden ännu inte har redovisats till konsumtionsmedlemsstaten. Om kundens överbetalda belopp hänför sig till en rättelsedeklaration som lämnats under den månad som följer på den månad då inbetalningen inkom, betalar Finland inte i egenskap av identifieringsmedlemsstat tillbaka det överskjutande beloppet eftersom inbetalningen redan har förmedlats till konsumtionsmedlemsstaten och återbetalningsskyldigheten har övergått till konsumtionsmedlemsstaten.

När Finland är identifieringsmedlemsstat förs de inbetalningar som skattskyldiga som registrerat sig i Finland har betalat in på Skatteförvaltningens konto till den särskilda ordningens databas en gång per dygn. Om en inbetalning måste utredas lagras den manuellt i databasen först efter utredningen.

Om en skattskyldig låter bli att betala det deklarerade beloppet helt eller delvis, skickas det automatiskt en påminnelse om det bristande beloppet till den skattskyldige i enlighet med EU-rätten. Påminnelsen skickas den tionde dagen efter tidsfristen för deklarationen, det vill säga den 20:e i månaden efter kvartalet. Information om att en påminnelse har skickats ut skickas på elektronisk väg genom automatiskt informationsutbyte till alla de medlemsstater som har nämnts som konsumtionsmedlemsstater genom deklarationen.

Dröjsmålsåtgärderna för en skatt som ska betalas till en annan medlemsstat bestäms enligt regleringen i konsumtionsmedlemsstaten. Det betalas ingen ränta på återbäring av skatt.

RP 283/2018 rd

I situationer då beskattningen ändras gäller återbetalningsskyldigheten Finland i egenskap av identifieringsmedlemsstat också när Finland tidigare har behållit en andel av de betalningar som Finland förmedlat. Återbäringen görs manuellt utgående från den information som fås från konsumtionsmedlemsstaten.

Om Finland i egenskap av identifieringsmedlemsstat har fått information från en konsumtionsmedlemsstat om att konsumtionsmedlemsstaten har skickat en skattskyldig en påminnelse om obetald skatt, kan den skattskyldige inte längre betala skatt till Finland. Således är Finland i egenskap av identifieringsmedlemsstat skyldig att till den skattskyldige betala tillbaka den betalning som inkommit efter den informationen.

Det ska alltid fattas ett beslut om återbäring, och beslutet delges kunden per post. Beslutet fattas genom ett manuellt förfarande.

2.2.2 Påföljdsavgifter i anknytning till den särskilda ordningen

Enligt mervärdesskattelagen ska bestämmelserna om förseningsavgift i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen. Förseningsavgift påförs således inte skattskyldiga som deklarerar skatt som ska betalas till Finland.

Skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och som deklarerar skatt som ska betalas till Finland får påföras skatteförhöjning på grund av att skattedeklarationen har lämnats in för sent. Skatteförhöjningens belopp är förenligt med lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Påföljderna vid försummelser som gäller skatt som ska betalas till en annan medlemsstat bestäms enligt regleringen i konsumtionsmedlemsstaten.

2.2.3 Nytt skatteuppbördsförfarande

Den nya lagen om skatteuppbörd (11/2018) träder i kraft den 1 november 2019. Inom beskattningsförfarandet enligt den nya lagen om skatteuppbörd behandlas vid skatteuppbörd skatter enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och försummelseavgifter enligt lagen om beskattningsförfarande som ett enda skatteslag på det sätt som föreskrivs i den nya lagen, med undantag av bland annat mervärdesskatt på vilken tillämpas en särskild ordning enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen.

Lagen om skatteuppbörd innehåller bestämmelser om betalningsordning för skatt samt allmän användningsordning för inbetalningar och återbäringar. Enligt den allmänna användningsordningen används inbetalningar och återbäringar till betalning av skatter som förfaller samma dag i den skatteslagsordning som anges i lagen och där mervärdesskatter och andra skatter som tillfaller enbart staten ligger på femte plats. I samband med betalningen ska sådana uppgifter lämnas som behövs för att specificera betalningen och om vilka Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter.

Betalaren får rikta sin inbetalning till betalning av alla skatter eller till betalning av skatter av ett skatteslag. Om betalaren riktar sin inbetalning till betalning av skatter som betalas på eget initiativ och behandlas som ett enda skatteslag, används inbetalningen till betalning av skatterna i enlighet med den allmänna användningsordningen (vissa skatter som ska behandlas gemensamt). Inbetalningen används dock till betalning tidigast på förfalldagen för skatter som betalas på eget initiativ. Om det inte finns sådana obetalda skatter, ska inbetalningen användas till betalning av andra förfallna skatter och Skatteförvaltningens andra fordringar i en-

lighet med den allmänna användningsordningen. Lagen om skatteuppbörd innehåller dessutom bestämmelser om särskilt riktande av inbetalningar till betalning av fordringar som Skatteförvaltningen specificerat och bestämmelser om avvikelser för den föreskrivna användningsordningen exempelvis i situationer med betalningsarrangemang. I lagen föreskrivs dessutom om att oriktade eller oidentifierade inbetalningar ska användas till betalning av betalarens skatter i enlighet med den allmänna användningsordningen.

För obetald skatt som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd och som förfallit till betalning räknas i regel inte ut något skattetillägg eller någon förseningsränta. På skatt som betalas efter förfallodagen ska det enligt lagen om skatteuppbörd betalas dröjsmålsränta. Bestämmelser om beräkning av dröjsmålsränta finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta. Dröjsmålsräntan motsvarar den referensränta som avses i räntelagen förhöjd med sju procentenheter. Dröjsmålsränta beräknas i regel från den dag som följer på förfallodagen för skatten till den dag då skatten betalas.

Återbäring används till betalning av den skattskyldiges förfallna skatter eller Skatteförvaltningens andra fordringar i enlighet med den allmänna användningsordningen innan den betalas ut till den skattskyldige. Beträffande skatter som betalas på eget initiativ och som ska behandlas gemensamt används återbäring i första hand till betalning av dessa skatter. Om en återbäring inte används till betalning av Skatteförvaltningens fordringar, kan den användas till betalning av någon annan myndighets fordringar. I lagen om skatteuppbörd anges dessutom när en återbäring tidigast är tillgänglig för betalning av förfallen skatt som betalas på eget initiativ. I lagen om skatteuppbörd föreskrivs det också om hinder för användning av återbäring och om kvarhållande av en återbäring för uppfyllande av kommande betalningsförpliktelser.

Om en återbäring inte används till betalning av skatter, betalas det belopp som ska betalas tillbaka ut till den skattskyldige, om inte försummelse av deklara-tions-skyldigheten hindrar utbetalningen av återbäringen. De belopp som ska betalas tillbaka betalas dock ut endast om det sammanlagda beloppet av de återbäringar och inbetalningar som inte har använts till betalning av skatter uppgår till minst 10 euro. Ett belopp som betalats tillbaka felaktigt återkrävs med stöd av lagen om skatteuppbörd. Lagen om skatteuppbörd innehåller även bestämmelser om krediteringsränta som betalas på det belopp som ska betalas tillbaka och på mervärdesskatt som berättigar till återbäring.

Lagen om skatteuppbörd innehåller bestämmelser om indrivningsmetoder som används inom det nya uppbördsförfarandet, om betalningsuppmaning som sänds innan indrivningsåtgärder vidtas, om förutsättningar för betalningsarrangemang, om avstående från indrivningsåtgärder samt om samtycke till skuldsanering eller företagssanering i utlandet. Vidare föreskrivs det om befrielse från skatt, preskription av skatt, de som ansvarar för skatt och internationell överföring av skattededel.

Enligt lagen om skatteuppbörd sammanställer Skatteförvaltningen för den skattskyldige för en period av en kalendermånad ett sammandrag, i vilket antecknas i lagen om skatteuppbörd angivna uppgifter om exempelvis till betalning av vilka skatter inbetalningar och återbäringar har använts. Sammandraget delges den skattskyldige i regel på elektronisk väg. På begäran sänds sammandraget också per post. Sammandrag sänds per post även till fysiska personer och dödsbon som inte har gett sitt samtycke till elektronisk delgivning och som inte har förts in i arbetsgivarregistret och inte har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga eller som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet än skogsbruk.

I lagen om skatteuppbörd föreskrivs också om framflyttande av förfallodagen till den första bankdagen och om tillvägagångssättet när Skatteförvaltningen delger handlingar på elektronisk väg och när handlingar lämnas in till Skatteförvaltningen på elektronisk väg.

3 Bedömning av nuläget

3.1 Skatteuppbörd

3.1.1 Reglering av skatteuppbördsförfarandet

Den lag om skatteuppbörd som är i kraft före den nya lagen om skatteuppbörd innehåller bestämmelser om både det nya och det gamla uppbördsförfarandet. Först när alla skatter inom tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd under den sista etappen av reformen behandlas enligt det nya uppbördsförfarandet och i det nya informationssystemet kan bestämmelserna om det gamla uppbördsförfarandet och övergångsperioden upphävas. Exempelvis skatt som betalas genom den särskilda ordningen för mervärdesskatt behandlas inte för närvarande enligt det nya uppbördsförfarandet.

3.1.2 Uppbörd av skatt som betalas genom den särskilda ordningen

Det skatteuppbördsförfarande som tillämpas på skatt som betalas genom den särskilda ordningen avviker delvis från annan beskattning på eget initiativ, exempelvis mervärdesbeskattningen. Skattskyldiga som tillämpar den särskilda ordningen har inte kunnat övervakas och skatt som betalas genom den särskilda ordningen har inte kunnat bäras upp enligt samma förfarande eller i samma informationssystem som mervärdesskatt i allmänhet. Uppbörd och kontroll av skatten har haft ett separat informationssystem och delvis skett manuellt som tjänstemannarbete.

Undantagen med anledning av det separata uppbörds- och tillsynsförfarandet gäller bland annat det förfarande som tillämpas vid försummelser att betala skatt samt påföljder vid försummelser att deklarera och betala skatt. Med avvikelse från lagen om skatteuppbörd har den skattskyldige fått ett brev med ett meddelande om obetald skatt. Dröjsmålspåföljderna på grund av försummelse att betala skatt är skattetillägg och förseningsränta till skillnad från vad som gäller för annan mervärdesbeskattning, dock så att nivån motsvarar de räntepåföljder som tillämpas i fråga om annan mervärdesbeskattning.

Uppbördsförfarandet för skatt som betalas genom den särskilda ordningen avviker även till vissa övriga delar från annan mervärdesbeskattning. Betalningarna har hänförs genom ett manuellt förfarande. Skatteåterbäring har inte genomförts enligt det nya uppbördsförfarandet på samma sätt som återbäring av annan mervärdesskatt. Skatteåterbäringar har i regel använts endast för skatteförpliktelser inom tillämpningsområdet för den särskilda ordningen, och återbäringarna har hänförs manuellt. Arbetet med att utveckla separata system som behövs för indrivning av skatter som betalas genom den särskilda ordningen har krävt extra arbete av Skatteförvaltningen. Indrivningen har komplicerats av att den sker genom ett manuellt förfarande.

Den reglering som gäller sammandraget tillämpas endast på skatter som behandlas genom det nya uppbördsförfarandet. På skattskyldiga som tillämpar den särskilda ordningen tillämpas följaktligen för närvarande inte den reglering som gäller sammandraget.

För att skatterna ska kunna uppbäras och kontrolleras på ett kostnadseffektivt sätt i Skatteförvaltningens nya informationssystem bör bestämmelserna om det skatteuppbördsförfarande som tillämpas i fråga om skatt som betalas genom den särskilda ordningen förenhetligas med de bestämmelser som tillämpas i fråga om annan mervärdesskatt och andra skatter som betalas på eget initiativ.

Regleringen av minsta belopp som ska betalas tillbaka har inte tillämpats i situationer där Finland har varit identifieringsmedlemsstat. I situationer där Finland är konsumtionsmedlemsstat har återbäringsgränsen varit 5 euro i vart fall.

3.2 Påföljdsavgifter i anknytning till den särskilda ordningen

Kontrollen av skattedeclarationer som lämnats genom den särskilda ordningen har inte överförs till det nya informationssystemet vid Skatteförvaltningen samtidigt som kontrollen av andra skatter som betalas på eget initiativ. Förseningsavgifter som påförs automatiserat kan således inte påföras skattskyldiga som använder den särskilda ordningen. Som påföljd vid försummelse att deklarerat i rätt tid kan påföras endast den skatteförhöjning genom ett manuellt förfarande som anges i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

I praktiken har det i dagsläget inte varit möjligt att rikta påföljdsavgifter till skattskyldiga som använder den särskilda ordningen lika effektivt som till andra skattskyldiga. Det nuvarande förfarandet främjar inte tillräckligt väl möjligheterna att lämna in skattedeclarationer med rätt innehåll i rätt tid.

4 Målsättning och de viktigaste förslagen

4.1 Uppbörd av skatt som betalas genom den särskilda ordningen

Syftet med propositionen är att effektivisera uppbörden av de skatter som Skatteförvaltningen bär upp genom att uppbördsförfarandet för skatter som omfattas av den särskilda ordningen förenhetligas med uppbördsförfarandet för andra skatter som betalas på eget initiativ. Avsikten är också att möjliggöra tillsyn över skattskyldiga som använder den särskilda ordningen genom samma förfarande och i samma informationssystem som tillsynen över andra skattskyldiga inom beskattningen på eget initiativ, exempelvis mervärdesskattskyldiga.

Det föreslås att det skatteuppbördsförfarande som tillämpas i fråga om den särskilda ordningen ändras så att skatteuppbördsförfarandet för skatter som betalas till Finland genom den särskilda ordningen är så enhetligt som möjligt med förfarandet för andra skatter som betalas på eget initiativ. Övervakningen av de skattedeclarationer och inbetalningar som Finland tar emot i egenskap av konsumtionsmedlemsstat förenhetligas med övervakningen av deklarationer och inbetalningar av andra skatter som betalas på eget initiativ. Vid förfarandet kan automation utnyttjas i lika stor omfattning som vid den övriga beskattningen på eget initiativ.

Ändringarna gäller i huvudsak skatt som skattskyldiga inom ramen för den särskilda ordningen ska betala till Finland. Lagen om skatteuppbörd ska däremot tillämpas på ett betydligt mer begränsat sätt när det är fråga om att skattskyldiga som utsett Finland till identifieringsmedlemsstat ska betala skatt till en annan medlemsstat.

Till skattskyldiga med en annan identifieringsmedlemsstat än Finland ska det skickas en påminnelse om försummad betalning med ett sammandrag enligt lagen om skatteuppbörd. Ett sådant sammandrag ska skickas också exempelvis när det är fråga om användning av återbärningar. Sammandraget ska dock inte kunna skickas på elektronisk väg, eftersom den särskilda ordningen innebär att de skattskyldiga inte har tillgång till Skatteförvaltningens elektroniska kundtjänst. De skattskyldiga uträttar sina ärenden i regel via identifieringsmedlemsstatens system. Skyldighet att identifiera sig i konsumtionsmedlemsstatens system skulle öka de skattskyldigas administrativa börda, vilket inte är förenligt med syftet med den särskilda ordningen.

4.2 Påföljdsavgifter i anknytning till den särskilda ordningen

När kontrollen av skattedeclarationerna överförs till Skatteförvaltningens nya informationssystem är det inte längre motiverat att inom ramen för den särskilda ordningen ha en sådan påföljd för försenad deklARATION som avviker från annan mervärdesbeskattning. Skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och som deklarerar skatt som ska betalas till Finland ska enligt förslaget påföras förseningsavgift i enlighet med lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Även skatteförhöjning ska under samma förutsättningar som för andra mervärdesskattskyldiga påföras skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

Så som konstaterats i motiveringen i regeringens proposition med förslag till lagstiftning om reformering av beskattningsförfarandet och skatteuppbörden (RP 29/2016 rd) är målet med de ändringar i fråga om påföljdsavgifterna som genomförts i samband med Valmis-projektet att främja möjligheterna att riktiga deklARATIONsuppgifter kommer in i så god tid som möjligt på ett administrativt effektivt sätt. Avsikten är också att uppmuntra de skattskyldiga till att rätta fel på eget initiativ.

5 Propositionens konsekvenser

5.1 Ekonomiska konsekvenser

Genom Valmis-reformen eftersträvas en årlig produktivitetshöjning på 5 miljoner euro, vilket vid Skatteförvaltningen motsvarar en besparing på cirka 100 årsverken fram till 2021. De ändringar som föreslås i denna proposition bidrar för sin del till att målen för Valmis-projektet nås. Med tanke på sparmålet är det viktigt att förfarandena förnyas som en helhet. En reform av någon del separat skulle inte medföra några betydande besparingar.

De ekonomiska fördelar som eftersträvas genom Valmis-projektet kommer successivt att bli verklighet i takt med att det nya informationssystemet införs och förfarandereformerna för de olika skatteslagen genomförs. I samband med reformerna utvecklar Skatteförvaltningen också e-tjänster. Besparingarna uppnås till fullo först när alla skatteslag omfattas av det nya systemet. Besparingarna uppnås med fördröjning eftersom införandet av det nya systemet kräver betydande arbetsinsatser av Skatteförvaltningen fram till 2020. Värdet av den nytta som uppnås under de första användningsåren minskar bland annat på grund av underhållskostnaderna för de nuvarande informationssystemen, de växande utbildningskostnaderna samt antalet kundkontakter och behovet av kundhandledning i samband med övergången till de nya förfarandena.

De lagstiftningsändringar som nu föreslås medför sådana informationssystemändringar för Skatteförvaltningen som i huvudsak genomförs som en del av Valmis-projektet. År 2012 beviljades projektet en separat finansiering till ett belopp av 116 miljoner euro. Största delen av projektets kostnader hänför sig till ändringar av informationssystemen och återstoden till förnyelse av funktionerna, planering av verksamheten, anvisningar, utbildning och kommunikation.

De övriga kostnaderna för Skatteförvaltningen täcks med Skatteförvaltningens omkostnadsanslag. De föreslagna ändringarna medför inte några behov av tilläggsanslag.

I övrigt antas propositionen inte ha några betydande ekonomiska konsekvenser. De ändrade påföljdsavgifterna kommer att öka statens inkomster i någon mån.

5.2 Administrativa konsekvenser

5.2.1 Allmänt

Det allmänna syftet med de föreslagna ändringarna är att effektivisera beskattningsförfarandet så att Skatteförvaltningens resurser i fortsättningen kan riktas till skattekontrollens fokusområden på ett effektivare sätt än i nuläget. Behovet av utbildning för Skatteförvaltningens personal och behovet av vägledning och information för de skattskyldiga ökar tillfälligt en aning under den inledande fasen av reformen.

5.2.2 Skatteuppbörd

En utvidgning av skatteuppbördsförfarandet till att omfatta skatt som betalas genom en särskild ordning för mervärdesskatt gör skatteuppbördsprocessen för dessa skatter smidigare. Skatteförvaltningen behöver inte längre behandla några som helst skatter genom ett separat uppbördsförfarande efter att alla skatter i och med den sista etappen av reformen har överförs till samma uppbördsförfarande som till övervägande del är automatiserat. Det förenklar uppbördsförfarandet och gör skatteuppbördsprocessen effektivare.

Behandlingen av inbetalningar och återbärningar som gäller skatter som betalas genom den särskilda ordning som avses i 12 a kap. i mervärdesskatten kommer att förenhetligas med det som gäller för andra skatteslag. Tjänstemännens arbete kommer att minska också till följd av att de begäranden om utredning och beslut som ska skickas till de skattskyldiga till övervägande del kan behandlas automatiserat.

Skatteförvaltningens verksamhet blir effektivare också till följd av att uppgifter om bristande skatt som ska betalas genom den särskilda ordningen ska ges den skattskyldige genom ett sammandrag. Även om sammandragen postas till de skattskyldiga kommer mängden försändelser inte att förändras i någon betydande grad eftersom de meddelanden om bristande betalningar som för närvarande skickas separat till de skattskyldiga kommer att bli oskickade.

5.2.3 Påföljdsavgifter

Det ändrade påföljdssystemet antas främja möjligheterna att deklarationer lämnas in i rätt tid och att skattedeklarationerna är korrekta. Det kommer att minska de administrativa kostnaderna för Skatteförvaltningen på grund av försummelserna av deklarationsskyldigheten och kommer att öka inflödet av skatt.

När skatteförhöjningen baserad på ett manuellt förfarande ersätts med en schablonmässig förseningsavgift som i huvudsak bestäms på ett automatiserat sätt kommer mängden administrativt arbete att minska vid Skatteförvaltningen. Även ett ökat automatiserat påförande av skatteförhöjning kommer att ha motsvarande effekt. Eftersom skatteförhöjning i allmänhet inte har kunnat påföras i praktiken kommer effekten dock inte att vara betydande.

5.3 Konsekvenser för de skattskyldiga

Ett allt mer automatiserat och effektiviserat skatteuppbördsförfarande kommer att minska även de skattskyldigas administrativa börda. Också den enhetliga och tydliga regleringen av förfarandet innebär att det blir lättare för de skattskyldiga att hantera systemet.

Utvidgningen av bestämmelserna om sammandrag till de skattskyldiga till att gälla även den särskilda ordningen för mervärdesskatt innebär att de skattskyldiga har möjlighet att få de uppgifter som införts i sammandraget. Sådana uppgifter är exempelvis ett sammandrag över betalningssituationen samt uppgifter om användningen av inbetalningar och återbärningar.

6 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Propositionen sändes på remiss till Finlands näringsliv rf, Centralhandelskammaren, Finlands Kommunförbund rf, Ekonomiadministrationsförbundet i Finland rf, Finlands Revisorer rf, Suomen Veroasiantuntijat ry, Företagarna i Finland rf, Skatteförvaltningen och Skattebetalarnas Centralförbund rf.

I utlåtandena understöds de föreslagna ändringar.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Mervärdesskattelagen

134 f §. Ett nytt 2 mom. föreslås bli fogat till paragrafen. Enligt huvudregeln i det nya momentet ska bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till en annan medlemsstat. Enligt genomförandeförordningen ska den skatt som en sådan skattskyldig (i förordningen kallad beskattningsbar person) har betalat in på Skatteförvaltningens konto redovisas till en annan medlemsstat och kan skatten inte användas till betalning av mervärdesskatt som den skattskyldige ska betala till Finland eller till betalning av andra skatter eller avgifter. Finland kan inte i egenskap av identifieringsmedlemsstat rikta indrivningsåtgärder mot den skattskyldige eller befria den skattskyldige från att betala skatten.

På skatt som ska betalas till en annan medlemsstat påförs inte enligt artikel 63b i genomförandeförordningen dröjsmålspåföljder i Finland, vilket innebär att lagen om skattetillägg och förseningsränta inte ska tillämpas på den aktuella skatten.

En bestämmelse om undantag från huvudregeln föreslås i 134 j § 4 mom.

134 j §. Det föreslås att 1 mom. preciseras så att det föreskrivs att den bestämmelse i 19 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som gäller den tidpunkt då skattedeklarationen anses vara inlämnad är tillämplig endast när Finland är identifieringsmedlemsstat. När en annan medlemsstat är identifieringsmedlemsstat ska den medlemsstatens bestämmelser tillämpas i fråga om tidpunkten då skattedeklarationen lämnas in.

Ett nytt 2 mom. föreslås bli fogat till paragrafen. I det nya momentet begränsas tillämpningen av lagen om skatteuppbörd i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland. Enligt lagen om skatteuppbörd betraktas inte skatter som betalas genom en särskild ordning som i 7 § i den lagen avsedda skatter som ska behandlas gemensamt. Inbetalningar av en sådan skattskyldig kan inte enligt EU-rätten riktas till eller användas till betalning av annan än mervärdesskatt som omfattas av den särskilda ordningen. Den skattskyldige får således inte välja hur inbetalningarna riktas och Skatteförvaltningen får inte göra avvikelse från användningsordningen för inbetalningarna på det sätt som föreskrivs i 16—18 § i lagen om skatteuppbörd. Inte heller användningsordningen enligt 6 § i lagen om skatteuppbörd ska tillämpas på inbetalningarna.

Bestämmelserna i 4 § i lagen om skatteuppbörd och andra bestämmelser om skatter som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarande eller om andra än skatter som omfattas av beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ blir inte tillämpliga, eftersom de inte gäller mervärdesskatt.

EU-rätten innehåller inte några närmare bestämmelser om förutsättningarna för återbetalning av skatt som ska betalas till Finland, vilket innebär att bestämmelserna om användning och kvarhållande av återbärningar i lagen om skatteuppbörd är tillämpliga i fråga om skatt som ska betalas till Finland. På återbärning ska betalas krediteringsränta i enlighet med lagen om skatteuppbörd. Det minsta belopp som ska betalas tillbaka ska i enlighet med 32 § i lagen om skatteuppbörd uppgå till 10 euro och bestämmas utifrån det sammanlagda beloppet av de inbetalningar och återbärningar som inte har använts.

Ett nytt 3 mom. föreslås bli fogat till paragrafen. I det nya momentet föreskrivs det om en begränsning som gäller den krediteringsränta som ska betalas på den skatt som avses i 1 mom. På inbetalningar som skattskyldiga som använder den särskilda ordningen har gjort före den sista betalningsdagen ska inte betalas krediteringsränta för tiden före den dagen.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen. I det nya momentet föreskrivs det om sådana undantagsfall där lagen om skatteuppbörd ska tillämpas på inbetalningar och återbärningar som gäller skatt som ska betalas till en annan medlemsstat.

Om en skattskyldig har betalat skatt till ett för högt belopp, ska Finland i egenskap av identifieringsmedlemsstat i vissa situationer betala det överskjutande beloppet tillbaka till den skattskyldige. Enligt artikel 63 i genomförandeförordningen blir identifieringsmedlemsstaten återbetalningsskyldig också i fråga om belopp som behållits med stöd av förordning (EU) nr 904/2010. När överskjutande belopp avser perioder fram till och med den sista deklarationsperioden 2018, ska identifieringsmedlemsstaten återbetala den relevanta andelen av den motsvarande delen av belopp som behållits i enlighet med artikel 46.3 i den förordningen. Konsumtionsmedlemsstaten ska då återbetala det överskjutande beloppet minskat med det belopp som ska återbetalas av identifieringsmedlemsstaten.

Bestämmelserna om användning och återbetalning av återbärningar i 4 och 5 kap. i lagen om skatteuppbörd ska då i tillämpliga delar tillämpas i fråga om återbetalningen. Återbärningen ska kunna användas till betalning av den skattskyldiges andra skatter som förfallit till betalning och till betalning av Skatteförvaltningens övriga fordringar eller till betalning av andra myndigheters fordringar.

På återbäringsförfarandet ska i övrigt tillämpas samma förfarande som i fråga om annan mervärdesskatt, bortsett från bestämmelserna om kvarhållande av återbärning.

134 m §. Det föreslås att paragrafen upphävs. I stället för den bestämmelse om ett meddelande som finns i 1 mom. ska bestämmelserna om sammandrag i lagen om skatteuppbörd tillämpas i fråga om obetald skatt som skattskyldiga som använder den särskilda ordningen ska betala till Finland.

På skatt som skattskyldiga som använder den särskilda ordningen ska betala till Finland ska det betalas dröjsmålsränta i enlighet med 14 § i lagen om skatteuppbörd. Dröjsmålsräntans belopp motsvarar de nuvarande räntepåföljderna vid dröjsmål. Bestämmelsen motsvarar artikel 63 b i genomförandeförordningen. Bestämmelserna om skattetillägg i 3—5 mom. är således obehövliga.

134 p §. Det föreslås att paragrafen ändras så att det föreskrivs endast om skyldigheten att betala ränta när det är fråga om återbetalning av skatt till skattskyldiga som använder den särskilda ordningen. Enligt 37 § 1 mom. 2 punkten i lagen om skatteuppbörd betalas krediteringsränta på sådan skatt som ska betalas tillbaka på vilken det enligt lag ska betalas ränta när den betalas tillbaka.

Till övriga delar föreslås paragrafen bli upphävd som obehövlig, eftersom regleringen enligt lagen om skatteuppbörd i övrigt ska tillämpas på skatt som betalas tillbaka till skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

134 r §. Enligt 1 mom. ska bestämmelserna om förseningsavgift i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte tillämpas på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

Det föreslås att momentet ändras så att det innebär att bestämmelserna om förseningsavgift och skatteförhöjning i 35 och 37 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska tillämpas i fråga om den särskilda ordningen när det är fråga om skatt som ska betalas till Finland. Skattskyldiga som använder den särskilda ordningen ska påföras förseningsavgift och skatteförhöjning under de förutsättningar och till belopp av den storlek som anges i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelserna lämpar sig i fråga om skatt som ska betalas till Finland också när en skattskyldig har utsett Finland till identifieringsmedlemsstat.

Bestämmelserna om påföljdsavgifter i 35 och 37 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska inte heller i fortsättningen tillämpas på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till en annan medlemsstat.

Enligt 2 mom. får en skattskyldig som använder den särskilda ordningen påföras skatteförhöjning. Momentet föreslås bli upphävt som obehövligt.

1.2 Lagen om skatteuppbörd

38 §. Beräkning av krediteringsränta. Det föreslås att 4 mom. ändras för att beakta krediteringsränta som ska betalas på skatt som ska betalas till Finland genom en särskild ordning.

Betalning av krediteringsränta på skatt som ska betalas genom den särskilda ordningen ska bestämmas enligt samma principer som vid annan mervärdesbeskattning. Bestämmelserna om mervärdesskatt som berättigar till återbäring lämpar sig i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen endast till den del återbäringen beror på rabatt eller andra motsvarande rättelseposter.

Det föreslås att 4 mom. ändras så att det gäller även skatt som betalas genom en särskild ordning. Till 1 punkten i momentet fogas en hänvisning till den förfallodag som avses i någon annan lag. Bestämmelser om förfallodagar för skatter som betalas genom den särskilda ordningen finns i 133 i och 133 p § i mervärdesskattelagen.

71 §. Delgivning. I 6 mom. föreslås i enlighet med artikel 63 a andra stycket i genomförandeförordningen en bestämmelse om att sammandrag ska sändas per post till en skattskyldig som använder den särskilda ordningen enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen och har utsett en annan medlemsstat till identifieringsmedlemsstat, om den skattskyldige inte ska betala annan skatt till Finland än mervärdesskatt som omfattas av den särskilda ordningen.

Det nuvarande 6 mom. föreslås bli 7 mom.

1.3 Lagen om skattetillägg och förseningsränta

5 b §. Beräkning av dröjsmålsränta. På skatt som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd beräknas enligt 2 mom. dröjsmålsränta från dagen efter den förfallodag som avses i 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ till den dag då skatten betalas.

Till momentet fogas enligt förslaget en bestämmelse om att dröjsmålsränta ska beräknas på skatt som betalas genom en särskild ordning. Det föreslås att ordalydelsen i momentet förenhetligas med de övriga bestämmelserna i lagen så att räntan börjar räknas från dagen efter den

i lag föreskrivna sista betalningsdagen. För skatter enligt 7 § i lagen om skatteuppbörd är den sista betalningsdagen den dag som avses i 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om förfallodagar i fråga om den särskilda ordningen finns i 133 i och 133 p § i mervärdesskattelagen.

Enligt momentet gäller att på förseningsavgift och skatteförhöjning som gäller skatt enligt 7 § i lagen om skatteuppbörd och som påförts av Skatteförvaltningen beräknas dröjsmålsränta dock från den dag som följer på den förfallodag som anges i beskattningsbeslutet till betalningsdagen för skatten eller avgiften.

Det föreslås att 2 mom. ändras eftersom det i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen ska tillämpas samma påföljdsavgifter som i fråga om skattskyldiga enligt 7 § i lagen om skatteuppbörd som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Dröjsmålsränta på påföljdsavgifter som gäller skatt som betalas genom den särskilda ordningen ska beräknas på samma sätt som på påföljdsavgifter som gäller skatt enligt 7 § i lagen om skatteuppbörd.

5 d §. *Undantag som gäller särskilda ordningar för mervärdesskatt.* Hela paragrafen föreslås bli upphävd som obehövlig. I enlighet med 14 § i lagen om skatteuppbörd ska det beräknas dröjsmålsränta på skatter som genom en särskild ordning ska betalas till Finland. Dröjsmålsräntan ska beräknas enligt 5 b § i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 november 2019, samtidigt som den nya lagen om skatteuppbörd träder i kraft.

Den ändrade mervärdesskattelagen ska tillämpas på skatt som ska deklarerar, betalas och återbäras för en skatteperiod som börjar den dag då lagen trädde i kraft och därefter. På skatt som ska deklarerar, betalas eller återbäras för en skatteperiod som började innan lagen trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Den sista kalenderkvartalslånga skatteperioden år 2019 omfattas således i sin helhet av tillämpningsområdet för det gamla förfarandet. På sådana försummelser av deklarationsskyldigheten som skett före ikraftträdandet tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag ska enligt grundlagen utfärdas genom lag. Bestämmelsen förutsätter att alla centrala bestämmelser som påverkar individens rättsställning utfärdas genom lag.

I 81 § i grundlagen sägs att om statsskatt föreskrivs genom lag, som ska innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättskydd. Enligt 21 § 1 mom. i grundlagen har var och en rätt att på behörigt sätt och utan ogrundat dröjsmål få sin sak behandlad av en domstol eller någon annan myndighet som är behörig enligt lag samt att få ett beslut som gäller hans eller hennes rättigheter och skyldigheter behandlat vid domstol eller något annat oavhängigt rättskipningsorgan. Enligt 21 § 2 mom. gäller dessutom att garantier för god förvaltning ska tryggas genom lag. Enligt 2 § 3 mom. i grundlagen ska all utövning av offentlig makt bygga på lag. I all offentlig verksamhet ska lag noggrant iaktas. De ovannämnda bestämmelserna i grundlagen är av betydelse vid bedömningen av med vilken noggrannhet det genom lagbestämmelser ska föreskrivas om de påföljd-

RP 283/2018 rd

savgifter som riktas till skattskyldiga och om beskattningsförfarandet i övrigt samt om sökande av ändring.

Enligt grundlagsutskottets etablerade ståndpunkt är påförandet av administrativa påföljdsavgifter förenat med utövning av offentlig makt, och därför ska bestämmelser om de allmänna grunderna för påföljdsavgifter utfärdas genom lag i enlighet med 2 § 3 mom. i grundlagen. Därmed ska det i lag med exakthet föreskrivas om grunderna för påföljden och dess storlek samt om rättsskyddet för den som påföljden gäller.

Enligt 21 § 2 mom. i grundlagen ska offentligheten vid handläggningen, rätten att bli hörd, rätten att få motiverade beslut och rätten att söka ändring samt andra garantier för en rättvis rättegång och god förvaltning tryggas genom lag. Grundlagsutskottet har ansett det problematiskt med tanke på oskuldspresumtionen i 21 § i grundlagen att en administrativ sanktion bygger på ansvar oberoende av uppsåt och oaktsamhet (strikt ansvar) och på omvänd bevisbörda (GrUU 4/2004 rd). Grundlagen ger en person ett mer omfattande rättsskydd än människorättskonventionen. Grundlagsutskottet har inte förutsatt grundlagsenlig lagstiftningsordning, om kraven i anslutning till så kallat strikt ansvar och omvänd bevisbörda har lättats vid förfarandet gällande en påföljdsavgift som påförs på objektiva grunder. Grundlagsutskottet har på vissa villkor godkänt en administrativ påföljdsavgift som grundar sig på strikt ansvar bland annat i samband med behandlingen av lagen om parkeringsövervakning (GrUU 57/2010 rd). De ändringar som föreslås i denna proposition förenhetligar sanktionsbestämmelserna. En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och som deklarerar skatt som ska betalas till Finland ska enligt förslaget påföras förseningsavgift, om deklARATIONSSKYLDIGHETEN fullgörs för sent.

Regeringen anser att det med hänsyn till grundlagen på lagnivå föreskrivs tillräckligt exakt om påföljdsavgifterna och de skattskyldigas rättsskydd och att regleringen av påföljdsavgifterna är proportionerlig.

Regeringen anser att lagförslagen kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i mervärdesskattelagen (1501/1993) 134 m §, sådan den lyder i lagarna 505/2014, 305/2016 och 773/2016,
ändras 134 j, 134 p och 134 r §,
sådana de lyder, 134 j och 134 r § i lag 773/2016 och 134 p § i lagarna 505/2014, 773/2016 och 23/2018, samt
fogas till 134 f §, sådan den lyder i lag 773/2016 och 23/2018, ett nytt 2 mom. som följer:

134 f §

Bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd och i lagen om skattetillägg och förseningsränta ska dock inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till en annan medlemsstat, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel.

134 j §

Bestämmelserna om skatteperiod och deklarationsskyldighet i 161 § och i 3 kap. samt i 16—18, 22, 23 och 25 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen. Bestämmelserna om tidpunkten då skattedeklarationen lämnas in i 19 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska tillämpas endast när Finland är identifieringsmedlemsstat.

Bestämmelserna i 7 och 16—18 § i lagen om skatteuppbörd ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland. Bestämmelserna i 6 § i lagen om skatteuppbörd ska inte tillämpas i fråga om i den lagen avsedda inbetalningar av skattskyldiga som använder den särskilda ordningen, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.

På inbetalningar av skattskyldiga som använder den särskilda ordningen ska inte betalas krediteringsränta enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd före den tidpunkt som anges i 133 i och 133 p § i denna lag, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.

Med avvikelse från 134 f § 2 mom. ska bestämmelserna om användning och återbetalning av återbärningar i 4 och 5 kap. i lagen om skatteuppbörd tillämpas i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen, till den del det är fråga om sådan överbetald skatt av skatt som ska betalas till en annan medlemsstat som Finland i egenskap av identifieringsmedlemsstat är skyldig att betala tillbaka till skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

134 p §

På skatt som ska återbäras till en skattskyldig som använder den särskilda ordningen betalas ränta i enlighet med lagen om skatteuppbörd.

134 r §

RP 283/2018 rd

Bestämmelserna om påföljdsavgifter i 35 och 37 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till en annan medlemsstat.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på skatt som ska deklarerars, betalas eller återbäras för en skatteperiod som börjar den dag då lagen trädde i kraft och därefter.

På skatt som ska deklarerars, betalas eller återbäras för en skatteperiod som började innan lagen trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan.

På försummelser enligt 134 r § i dess lydelse före ikraftträdandet som skett före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag

om ändring av 38 och 71 § i lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatteuppbörd (11/2018) 38 § 4 mom. och
fogas till 71 § ett nytt 6 mom., varvid det nuvarande 6 mom. blir 7 mom., som följer:

38 §

Beräkning av krediteringsränta

Om beloppet av en sådan skatt som ska betalas och som avses i 7 § eller beloppet av en skatt som ska betalas till Finland genom en särskild ordning enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen minskar, beräknas krediteringsränta på återbäringen till den dag som avses i 1 mom. Räntan beräknas från och med

1) dagen efter den förfallodag som avses i 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag,

2) dagen efter den förfallodag som avses i 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ när det gäller återbetalning av skatteförhöjning, försummelseavgift eller förseningsavgift,

3) dagen efter den dag då skatten har betalats, om skatten har betalats efter den förfallodag som avses i 1 eller 2 punkten,

4) dagen efter förfallodagen för skatteperioden för sådan mervärdesskatt som berättigar till återbäring som den tidigaste tidpunkten, om i 24 § 2 mom. 1 punkten avsedd mervärdesskatt som berättigar till återbäring har använts till betalning av skatten.

71 §

Delgivning

Sammandraget sänds per post, om den skattskyldige inte ska betala annan skatt till Finland än mervärdesskatt som omfattas av den särskilda ordningen enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

3.

Lag

om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 5 d §, sådan den lyder i lag 20/2018, och
ändras 5 b § 2 mom., sådant det lyder i lag 51/2017, som följer:

5 b §

Beräkning av dröjsmålsränta

På skatt som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd och på skatt som betalas genom en särskild ordning som avses i 12 a kap. i mervärdesskattelagen beräknas dröjsmålsränta från dagen efter den i lag föreskrivna sista betalningsdagen för skatten till den dag då skatten betalas. På förseningsavgift, skatteförhöjning och försummelseavgift som gäller skatt enligt 7 § i lagen om skatteuppbörd eller annan skatt som betalas på eget initiativ och omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd, och som påförts av Skatteförvaltningen samt på återbäring som återkrävs med stöd av 34 § i den lagen beräknas dröjsmålsränta dock från den dag som följer på den förfallodag som anges i beskattningsbeslutet till betalningsdagen för skatten eller avgiften.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den 5 december 2018

Statsminister

Juha Sipilä

Finansminister Petteri Orpo

1.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i mervärdesskattelagen (1501/1993) 134 m §, sådan den lyder i lagarna 505/2014, 305/2016 och 773/2016,
ändras 134 j, 134 p och 134 r §,
sådana de lyder, 134 j och 134 r § i lag 773/2016 och 134 p § i lagarna 505/2014, 773/2016 och 23/2018, samt
fogas till 134 f §, sådan den lyder i lag 773/2016 och 23/2018, ett nytt 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

134 f §

Föreslagen lydelse

134 f §

134 j §
Bestämmelserna om skatteperiod och deklareringskyldighet i 161 § och i 3 kap. samt i 16—18, 22, 23 och 25 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

Bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd och i lagen om skattetillägg och förseningsränta ska dock inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till en annan medlemsstat, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel.

134 j §
Bestämmelserna om skatteperiod och deklareringskyldighet i 161 § och i 3 kap. samt i 16—18, 22, 23 och 25 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen. *Bestämmelserna om tidpunkten då skattedeklarationen lämnas in i 19 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska tillämpas endast när Finland är identifieringsmedlemsstat.*

Bestämmelserna i 7 och 16—18 § i lagen om skatteuppbörd ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland. Bestämmelserna i 6 § i lagen om skatteuppbörd ska inte tillämpas

i fråga om i den lagen avsedda inbetalningar av skattskyldiga som använder den särskilda ordningen, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.

På inbetalningar av skattskyldiga som använder den särskilda ordningen ska inte betalas krediteringsränta enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd före den tidpunkt som anges i 133 i och 133 p § i denna lag, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.

Med avvikelse från 134 f § 2 mom. ska bestämmelserna om användning och återbetalning av återbäringar i 4 och 5 kap. i lagen om skatteuppbörd tillämpas i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen, till den del det är fråga om sådan överbetald skatt av skatt som ska betalas till en annan medlemsstat som Finland i egenkap av identifieringsmedlemsstat är skyldig att betala tillbaka till skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

134 m §

Skatteförvaltningen ger en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ett meddelande om obetald skatt som denne har deklarerat och som ska betalas till Finland.

(134 m § upphävs)

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen betalar skatt som ska redovisas till Finland för en skatteperiod efter den tid som föreskrivs i 133 i § 1 mom. eller 133 p § 1 mom. utan att den påförts, ska den skattskyldige i samband med skattebetalningen betala skattetillägg på eget initiativ. Om skatten inte har betalats utan att den påförts eller om den skattskyldige inte på eget initiativ har betalt skattetillägg på skatten, ska skattetillägg påföras för den.

Skattetillägg enligt 3 mom. beräknas på det sätt som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

När en skattskyldig som använder den särskilda ordningen påförs skattetillägg tillämpas vad som i 184 och 185 § föreskrivs om påförande av skatt.

134 p §

Skatt som ska återbäras till en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ska betalas utan dröjsmål.

134 p §

På skatt som ska återbäras till en skattskyldig som använder den särskilda ordningen betalas ränta i enlighet med lagen om skatte-

uppbörd.

På skatteåterbäring betalas ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd (769/2016). Räntan löper från betalningsdagen för skatten.

134 r §

Bestämmelserna om påföljdsavgifter i 35 och 37 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, får påföras skatteförhöjning enligt 37 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, om skattedeklarationen för skatt som ska betalas till Finland har lämnats efter den tidpunkt som föreskrivs i detta kapitel eller om en bristfällig eller felaktig skattedeklaration har lämnats eller ingen skattedeklaration har lämnats.

134 r §

Bestämmelserna om påföljdsavgifter i 35 och 37 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen, *till den del det är fråga om skatt som ska betalas till en annan medlemsstat.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på skatt som ska deklarerar, betalas eller återbäras för en skatteperiod som börjar den dag då lagen trädde i kraft och därefter.

På skatt som ska deklarerar, betalas eller återbäras för en skatteperiod som började innan lagen trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan.

På försummelser enligt 134 r § i dess lydelse före ikraftträdandet som skett före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag

om ändring av 38 och 71 § i lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatteuppbörd (11/2018) 38 § 4 mom. och
fogas till 71 § ett nytt 6 mom., varvid det nuvarande 6 mom. blir 7 mom., som följer:

Gällande lydelse

38 §

Beräkning av krediteringsränta

Om beloppet av en sådan skatt som ska betalas och som avses i 7 § minskar, beräknas krediteringsränta på återbäringen till den dag som avses i 1 mom. Räntan beräknas från och med

1) dagen efter den förfalldag som avses i 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,

2) dagen efter den förfalldag som avses i 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ när det gäller återbetalning av skatteförhöjning, försummelseavgift eller förseningsavgift,

3) dagen efter den dag då skatten har betalats, om skatten har betalats efter den förfalldag som avses i 1 eller 2 punkten,

4) dagen efter förfalldagen för skatteperioden för sådan mervärdesskatt som berättigar till återbäring som den tidigaste tidpunkten, om i 24 § 2 mom. 1 punkten avsedd mervärdesskatt som berättigar till återbäring har använts till betalning av skatten.

71 §

Föreslagen lydelse

38 §

Beräkning av krediteringsränta

Om beloppet av en sådan skatt som ska betalas och som avses i 7 § *eller beloppet av en skatt som ska betalas till Finland genom en särskild ordning enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen* minskar, beräknas krediteringsränta på återbäringen till den dag som avses i 1 mom. Räntan beräknas från och med

1) dagen efter den förfalldag som avses i 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ *eller i någon annan lag,*

2) dagen efter den förfalldag som avses i 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ när det gäller återbetalning av skatteförhöjning, försummelseavgift eller förseningsavgift,

3) dagen efter den dag då skatten har betalats, om skatten har betalats efter den förfalldag som avses i 1 eller 2 punkten,

4) dagen efter förfalldagen för skatteperioden för sådan mervärdesskatt som berättigar till återbäring som den tidigaste tidpunkten, om i 24 § 2 mom. 1 punkten avsedd mervärdesskatt som berättigar till återbäring har använts till betalning av skatten.

71 §

Delgivning

Delgivning

Sammandraget sänds per post, om den skattskyldige inte ska betala annan skatt till Finland än mervärdesskatt som omfattas av den särskilda ordningen enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 5 d §, sådan den lyder i lag 20/2018, och ändras 5 b § 2 mom., sådant det i lag 51/2017, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 b §

5 b §

Beräkning av dröjsmålsränta

Beräkning av dröjsmålsränta

På skatt som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd beräknas dröjsmålsränta från dagen efter den förfallodag som avses i 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) till den dag då skatten betalas. På förseningsavgift, skatteförhöjning och försummelseavgift som gäller skatt enligt 7 § i lagen om skatteuppbörd och som påförts av Skatteförvaltningen samt på återbäring som återkrävs med stöd av 34 § i den lagen beräknas dröjsmålsränta dock från den dag som följer på den förfallodag som anges i beskattningsbeslutet till betalningsdagen för skatten eller avgiften.

På skatt som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd och på skatt som betalas genom en särskild ordning som avses i 12 a kap. i mervärdesskattelagen beräknas dröjsmålsränta från dagen efter den i lag föreskrivna sista betalningsdagen för skatten till den dag då skatten betalas. På förseningsavgift, skatteförhöjning och försummelseavgift som gäller skatt enligt 7 § i lagen om skatteuppbörd eller annan skatt som betalas på eget initiativ och omfattas av tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd, och som påförts av Skatteförvaltningen samt på återbäring som återkrävs med stöd av 34 § i den lagen beräknas dröjsmålsränta dock från den dag som följer på den förfallodag som anges i beskattningsbeslutet till betalningsdagen för skatten eller avgiften.

5 d §

*Undantag som gäller särskilda ordningar för
mervärdesskatt*

*Med avvikelse från 2 § beräknas ett skatte-
tillägg på mervärdesskatt på vilken tillämpas
en särskild ordning enligt 12 a kap. i mer-
värdesskattelagen (1501/1993), om skatten
lämnats obetald eller om betalningen för-
dröjts.*

*Med avvikelse från 4 och 5 a § tillämpas 4
§ 1 mom. och tillämpas inte 5 a § på mervär-
desskatt på vilken tillämpas en särskild ord-
ning enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen.*

5 d §

*Undantag som gäller särskilda ordningar för
mervärdesskatt*

(upphävs)

Denna lag träder i kraft den 20 .
